

УДК 378:001.8

DEVELOPMENT OF RESEARCH COMPETENCIES IN MASTER'S PROGRAMS: CONTEMPORARY CHALLENGES AND SOLUTIONS

РОЗВИТОК ДОСЛІДНИЦЬКИХ КОМПЕТЕНЦІЙ У МАГІСТРАТУРІ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА РІШЕННЯ

Dzhereleiko S. D. / Джерелейко С.Д.

с.е.с., as.prof. / к.е.н., доц.

ORCID: 0000-0002-4018-2481

Khmelnytskyi Cooperative Trade and Economic Institute,

Khmelnytskyi, Kamianetska, 3, 29013.

Хмельницький кооперативний торговельно-економічний інститут,

м. Хмельницький, Кам'янецька, 3, 29013

Анотація. У роботі аналізується сучасний стан викладання методології наукових досліджень у магістратурі, виявляючи ключові проблеми та перспективи вдосконалення навчального процесу. Розглядаються основні аспекти методологічної підготовки магістрантів, включаючи теоретичну базу, практичні навички, академічне письмо та міждисциплінарний підхід. Основну увагу приділено проблемам викладання, серед яких домінування теоретичних аспектів над практичними, недостатня цифровізація дослідницької підготовки, фрагментарність міждисциплінарної взаємодії та низький рівень академічної доброчесності. На основі аналізу міжнародного досвіду (Європа, США, Азія) запропоновано рекомендації щодо покращення викладання методології, зокрема інтеграцію практичних кейсів, використання сучасних цифрових технологій, розвиток міждисциплінарних методів та посилення академічної доброчесності.

Ключові слова: методологія наукових досліджень, магістратура, академічне письмо, міждисциплінарний підхід, цифрові технології, публікаційна активність, академічна доброчесність, міжнародний досвід.

Вступ.

Методологія наукових досліджень є ключовою складовою підготовки магістрантів, адже вона формує їхні дослідницькі компетенції, розвиває здатність до критичного аналізу наукових проблем та сприяє інтеграції у міжнародне академічне середовище. Сучасні тенденції розвитку науки та технологій вимагають високого рівня володіння методами дослідницької діяльності, що включає як традиційні теоретичні підходи, так і новітні цифрові технології.

Однак, попри важливість методологічної підготовки, викладання цієї дисципліни у магістратурі стикається з рядом проблем. До них належать домінування теоретичних аспектів над практичним застосуванням, недостатня інтеграція цифрових технологій у навчальний процес, фрагментарність

міждисциплінарного підходу та недостатня увага до академічної доброчесності. Ці фактори істотно впливають на якість дослідницької роботи магістрантів, їхню здатність проводити самостійні дослідження та ефективно комунікувати наукові результати.

У міжнародній практиці викладання методології наукових досліджень значно варіюється залежно від особливостей освітньої системи. Європейські університети роблять акцент на міждисциплінарності та проектному підході. У США методологічна підготовка магістрантів орієнтована на інновації та публікаційну активність. Азійські освітні системи вирізняються високою технологічною інтеграцією та чітко структурованими навчальними програмами. Ці міжнародні практики можуть бути адаптовані для вдосконалення викладання методології наукових досліджень в Україні.

Підвищення ефективності методологічної підготовки магістрантів потребує інтеграції практичних кейсів, впровадження цифрових технологій, розширення міждисциплінарного підходу та розвитку академічної доброчесності. Системні зміни у цих напрямках сприятимуть формуванню конкурентоспроможних дослідників, здатних генерувати інноваційні рішення та здійснювати якісні наукові розвідки.

Ця стаття спрямована на комплексний аналіз поточного стану викладання методології наукових досліджень у магістратурі, виявлення ключових проблем та обґрунтування шляхів їхнього вдосконалення.

Виклад основного матеріалу.

Методологія наукових досліджень є фундаментальним компонентом підготовки сучасних магістрантів, оскільки формує їхню здатність структурувати дослідницький процес, вибудовувати логіку аналізу та застосовувати різні наукові методи.

Теоретична база викладання включає:

- ❖ дослідження основ філософії науки – аналіз природи наукового пізнання, концептуальні підходи до досліджень;
- ❖ розгляд класифікації методів дослідження – поділ на емпіричні та

теоретичні методи, порівняльний аналіз їхнього застосування;

❖ обґрунтування гіпотези та формулювання проблеми – правила побудови гіпотез, визначення дослідницьких питань та мети роботи;

❖ розвиток навичок академічного письма – структура наукової статті, вимоги до оформлення, етичні аспекти дослідницької діяльності [1, 12, 15].

Попри важливість теоретичної складової, перевантаження курсу суто теоретичними концепціями без достатньої практичної реалізації знижує ефективність формування у магістрантів компетентності щодо застосування методологічних принципів у власних дослідженнях.

Сучасні наукові дослідження потребують не лише теоретичних знань основних методологічних підходів, але й володіння практичними інструментами збору, аналізу та інтерпретації даних.

Ключовими компонентами практичної підготовки є:

- 1) методи збору даних – анкетування, спостереження, експериментальні дослідження, контент-аналіз;
- 2) аналіз кількісних і якісних даних – застосування статистичних методів, моделювання, кореляційного аналізу;
- 3) робота з науковими базами даних – використання web of science, scopus, google scholar для систематизації літературного огляду;
- 4) програмне забезпечення для обробки інформації – застосування SPSS, R, Python, NVivo для аналізу емпіричних даних [3, 5, 15].

Однак значна частина магістерських програм не забезпечує належного рівня практичного навчання, через що студенти часто стикаються з труднощами під час проведення самостійних досліджень.

Невід’ємною складовою методології наукових досліджень є академічне письмо, оскільки забезпечує формування структурованої, логічної та аргументованої наукової комунікації.

Академічне письмо є не лише інструментом комунікації, а й засобом структурування та систематизації наукової думки. Воно забезпечує чіткість викладення, аргументованість висновків та відповідність міжнародним

стандартам наукової діяльності [11, 16].

Попри те, що викладання академічного письма є обов'язковим елементом освітніх програм, його практичне опанування нерідко залишається недостатньо розвиненим. Багато студентів стикаються з проблемами у підготовці наукових статей, оформленні наукових досліджень, структуризації тексту та коректному цитуванні джерел. Це, у свою чергу, негативно впливає на їхню публікаційну активність, яка є важливим показником академічної успішності.

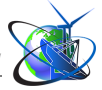
Основні проблеми, що виникають у процесі викладання академічного письма:

- ✓ недостатній практичний компонент – студенти отримують теоретичні знання, але рідко мають можливість застосовувати їх на практиці;
- ✓ брак індивідуального супроводу – більшість програм не передбачає детального розбору робіт студентів та корекції помилок у письмі;
- ✓ обмежене використання цифрових інструментів – навчальні курси не завжди включають роботу з академічними базами даних, програмами для перевірки унікальності та стилями цитування.

Сучасна наука орієнтована на комплексний аналіз явищ та процесів, що передбачає поєднання методів із різних галузей знань для більш глибокого розуміння дослідницьких проблем. Інтердисциплінарний підхід сприяє синтезу концепцій, даних та методологічних принципів із різних сфер науки, що забезпечує більш структуроване та системне вивчення складних об'єктів та явищ.

До ключових складових міждисциплінарного підходу належать:

- Синергетичне використання методів гуманітарних та природничих наук – інтеграція статистичних методів у соціологічних дослідженнях, застосування економічного аналізу у природничих дисциплінах, використання математичних моделей у психології та педагогіці.
- Розширення цифрових методів аналізу – активне впровадження штучного інтелекту, машинного навчання, аналізу великих даних, що значно розширює можливості систематизації та обробки інформації.

➤ Міжгалузева наукова співпраця – реалізація спільних дослідницьких проєктів між представниками економічних, соціальних, технічних та природничих наук, що сприяє створенню універсальних методологічних рішень.

Попри значний потенціал інтегрованого підходу, його впровадження у магістерських програмах залишається несистемним, що обмежує можливості студентів щодо проведення комплексних міждисциплінарних досліджень. Використання цього підходу потребує перегляду освітніх програм, спрямованого на формування гнучкої методологічної підготовки, що дозволить студентам ефективно адаптувати наукові стратегії до сучасних викликів [10, 13, 14].

Попри теоретично обґрунтовану важливість, викладання методології в магістратурі стикається з низкою викликів. Розглянемо ключові проблеми викладання методології наукових досліджень, які впливають на ефективність навчального процесу та якість підготовки магістрантів.

1. Недостатня практична спрямованість та відсутність кейсів з наукової практики.

Однією з провідних проблем методологічної підготовки магістрантів є недостатній рівень практикоорієнтованого навчання. Домінування теоретичного матеріалу без належного забезпечення можливостями його практичного застосування ускладнює формування дослідницьких навичок.

Серед найбільш поширених недоліків виділяється:

- Відсутність реальних кейсів для аналізу – переважна більшість навчальних програм обмежується розглядом узагальнених понять, не включаючи приклади з реальних наукових досліджень, що знижує здатність студентів до самостійного критичного аналізу.
- Недостатня увага до експериментальних досліджень – освітні програми, особливо у гуманітарній та соціально-економічній сфері, рідко містять блоки, присвячені експериментальним методам, що унеможлиблює розвиток навичок емпіричного пошуку.
- Обмежене застосування прикладних інструментів – брак роботи з

практичними задачами, які вимагають побудови дослідницького дизайну, збору та аналізу даних, значною мірою знижує ефективність підготовки.

2. Обмежене використання цифрових інструментів та аналітичних технологій.

Цифровізація освіти та наукових досліджень відкриває нові перспективи для інтелектуалізації дослідницької діяльності. Проте її реалізація в магістерських програмах має фрагментарний характер [10].

Ключові бар'єри:

- Обмежений доступ до баз даних – значна частина закладів вищої освіти не має офіційної підписки на міжнародні наукометричні платформи (Scopus, Web of Science), що знижує якість літературних оглядів та обмежує джерельну базу магістерських досліджень.
- Відсутність систематичного навчання роботі з цифровими аналітичними інструментами – студенти не опановують сучасні інструменти аналізу (SPSS, R, Python, NVivo) у рамках обов'язкових дисциплін, що гальмує розвиток емпіричних компетентностей.
- Недостатнє застосування інструментів big data та штучного інтелекту – навіть у технічних спеціальностях не завжди передбачене практичне використання машинного навчання та обробки великих даних, попри їхню високу релевантність до сучасних наукових викликів.

Ці фактори обмежують наукову автономію студентів, стримують розвиток аналітичного мислення і перешкоджають їхній конкурентоспроможності в глобальному науковому просторі.

3. Відсутність системного та інтегрованого підходу до викладання методології.

Методологічна підготовка у багатьох магістерських програмах характеризується несистемністю і фрагментацією. Відсутність наскрізної логіки між навчальними модулями призводить до розриву між засвоєнням методологічних принципів і їх реальним застосуванням у дослідженні.

Ключові проблеми:

- Нескоординованість між дисциплінами – бракує узгодження між курсами, які охоплюють методи, інструменти, тематику дослідження та академічне письмо.
- Обмежена міждисциплінарність – навчальні програми часто будуються за жорстко дисциплінарним принципом, що не враховує необхідності інтеграції методів із суміжних галузей.
- Відсутність академічної гнучкості – студенти позбавлені можливості вибору індивідуальної траєкторії дослідження та адаптації методології до власного об'єкта дослідження.

4. Недостатній рівень академічної доброчесності та культури наукової етики.

Формування цінностей академічної доброчесності є складовою загальної наукової культури, однак ця тема часто залишається поза межами системної підготовки у вищій школі.

Основні проблеми:

- Відсутність інституційного контролю за дотриманням доброчесності – у ряді ЗВО магістерські роботи перевіряються формально або з використанням локальних програм, що не дає об'єктивної оцінки унікальності.
- Обмеження в мотивації до самостійного дослідження – через відсутність практичних завдань та високого рівня персоналізації тематики студенти схильні до копіювання та поверхневого викладення змісту.
- Незасвоєння стандартів академічного письма – не всі курси передбачають навчання міжнародним стилям цитування (APA, MLA, Chicago, Harvard), що створює труднощі при підготовці публікацій та участі в конференціях [16, 11].

Аналіз проблем викладання методології наукових досліджень у магістратурі демонструє, що традиційні освітні підходи не завжди відповідають сучасним вимогам до підготовки науковців. У відповідь на ці виклики необхідно розглядати нові освітні методи, що сприятимуть інтеграції теоретичних та практичних аспектів, посиленню міждисциплінарного підходу, а також

впровадженню інноваційних технологій у навчальний процес. Розглянемо ключові шляхи вдосконалення методики викладання, які сприятимуть підвищенню ефективності навчання магістрантів та формуванню їхньої здатності до самостійного проведення досліджень.

1. Інтеграція практичних кейсів у навчальний процес.

Одним із ключових напрямів удосконалення викладання методології наукових досліджень є посилення практичної складової навчання, що дозволить магістрантам не лише засвоювати теоретичні концепції, але й застосовувати їх у реальних умовах дослідницької діяльності. Реалізація даного напрямку можлива за умови:

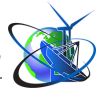
- ❖ використання реальних кейсів та практичних завдань – впровадження аналізу існуючих наукових досліджень, розгляд методологічних підходів у межах реальних наукових проєктів;
- ❖ організації моделювання дослідницького процесу – створення ситуаційних задач, у межах яких студенти застосовують здобуті знання для вирішення проблем;
- ❖ підвищення ролі експериментальних методів – стимулювання студентів до застосування емпіричних досліджень, збору даних через анкетування, опитування, польові експерименти.

Розширення практичного підходу сприятиме формуванню у студентів навичок самостійного проведення досліджень, підвищенню їхньої готовності до участі у наукових конференціях та написання якісних публікацій.

2. Впровадження цифрових технологій у дослідницьку підготовку.

Цифровізація науки відкриває широкі можливості для підвищення точності аналізу даних, автоматизації дослідницького процесу та ефективної візуалізації результатів. Опанування сучасного програмного забезпечення, такого як SPSS, R, Python та NVivo, дає змогу проводити статистичну обробку інформації та здійснювати контент-аналіз на високому рівні.

Критичним аспектом наукової діяльності є доступ до міжнародних наукових баз даних, зокрема Scopus, Web of Science та Google Scholar, що

забезпечує якісну аргументацію досліджень та інтеграцію українських науковців у світову академічну спільноту.

Додатковий імпульс розвитку наукової аналітики надає застосування машинного навчання та алгоритмів штучного інтелекту, які використовуються для прогнозування, класифікації та оптимізації наукових висновків.

Впровадження цифрових технологій не лише розширює аналітичні можливості, а й забезпечує студентам доступ до сучасних методів дослідження, що сприяє ефективному використанню великих масивів даних та інтеграції наукових результатів у міжнародний академічний простір.

3. Посилення міждисциплінарного підходу до викладання.

Сучасна наука вимагає інтеграції різних методів та концепцій, що забезпечує комплексне розуміння досліджуваних явищ, зокрема:

- ✓ комбінування методів різних дисциплін – використання статистичних методів у гуманітарних науках, економічного аналізу у соціологічних дослідженнях, моделювання у природничих науках;
- ✓ розвиток спільних міжгалузевих проектів – співпраця студентів із різних спеціальностей у межах єдиних дослідницьких тем;
- ✓ інтеграція сучасних викликів науки – впровадження аналізу глобальних проблем, таких як цифрова економіка, зміни клімату, соціальна динаміка у глобалізованому світі.

Збільшення міждисциплінарності сприятиме гнучкому мисленню студентів, їхньому здатності адаптувати науковий пошук до нових викликів та генерувати інноваційні рішення.

4. Розвиток академічної доброчесності та наукової культури.

Академічна доброчесність відіграє ключову роль у формуванні якісного наукового середовища, адже вона гарантує авторську відповідальність, об'єктивність досліджень та запобігає науковим маніпуляціям. Для її ефективного впровадження необхідно розвивати відповідні механізми та практики, зокрема:

- впровадження обов'язкових курсів із академічного письма, які навчають

магістрантів правильному цитуванню, оформленню бібліографії та принципам створення унікальних досліджень;

➤ посилення контролю над академічною доброчесністю, що включає використання антиплагіатних програм (Turnitin, iThenticate) та проведення ретельного аналізу рівня унікальності наукових робіт;

➤ стимулювання наукової активності, зокрема, заохочення студентів до участі в міжнародних конференціях, що сприяє презентації їхніх досліджень на академічних платформах та підвищує рівень їхньої наукової комунікації.

Розвиток академічної доброчесності не лише забезпечує відповідність сучасним стандартам науки, а й сприяє формуванню професійної відповідальності дослідників. Це дозволяє магістрантам якісно готувати наукові роботи та інтегруватися у міжнародне академічне середовище, зміцнюючи довіру до української науки на глобальному рівні.

В умовах глобалізації та стрімкого розвитку наукових стандартів підготовка магістрантів у сфері методології досліджень потребує постійного вдосконалення. Міжнародний досвід демонструє різні підходи до формування дослідницьких компетенцій, кожен з яких має свої сильні сторони та може слугувати основою для модернізації освітнього процесу в Україні.

Далі буде розглянуто конкретні напрями, які можуть бути впроваджені в українських реаліях для покращення викладання методології наукових досліджень.

Європейський підхід до викладання методології наукових досліджень у магістратурі спрямований на інтеграцію дослідницьких компетенцій, що забезпечує високий рівень підготовки студентів до наукової діяльності. У таких країнах, як Велика Британія, Німеччина та Франція, методологічна підготовка є невід'ємною частиною магістерських програм, що дозволяє студентам не лише засвоювати теоретичні основи, а й практично застосовувати отримані знання [2].

Значну увагу приділено міждисциплінарному підходу, який сприяє комбінуванню методів різних наук для комплексного аналізу. Практична орієнтація навчання виражається у проведенні проектних досліджень, роботі з

реальними кейсами, що дозволяє студентам отримати досвід застосування наукових принципів у реальних умовах. Крім того, сучасна європейська освіта активно впроваджує цифрові технології, включаючи використання штучного інтелекту, великих даних та статистичних програм для аналізу інформації.

Наприклад, у Великій Британії магістранти проходять обов'язкові курси з академічного письма та наукової комунікації, що сприяє їхній інтеграції у міжнародне наукове середовище. Такий підхід дозволяє сформуванню високий рівень дослідницької компетентності та забезпечує конкурентоспроможність випускників на глобальному рівні. [7, 8].

Американська модель викладання методології наукових досліджень акцентує увагу на інноваціях та публікаційній активності, що сприяє інтеграції студентів у міжнародне академічне середовище. Університети США, такі як Гарвард, МІТ та Стенфорд, використовують інтерактивні методи навчання, орієнтовані на практичну реалізацію досліджень [4].

Одним із ключових аспектів є інтерактивне навчання, що передбачає залучення студентів до реальних дослідницьких проєктів у співпраці з бізнесом та державними установами. Це сприяє розвитку навичок застосування методології у конкретних умовах та готує магістрантів до роботи у науковій сфері [6].

Особливе місце в американській системі освіти займає публікаційна активність – магістранти зобов'язані публікувати статті у рецензованих журналах, що формує дослідницьку культуру та сприяє академічному зростанню. Такий підхід стимулює якісне опрацювання наукового матеріалу та активне залучення до дискусій на міжнародному рівні.

Не менш важливим фактором є грантова підтримка, яка забезпечує фінансування наукових досліджень через університетські та державні програми. Це дає можливість студентам реалізовувати власні проєкти, брати участь у конференціях та розширювати дослідницькі горизонти.

Додатково, у США широко використовуються онлайн-платформи для наукової співпраці, що дозволяє студентам взаємодіяти з науковцями з різних

країн та брати участь у міжнародних дослідницьких проєктах.

Таким чином, американська система викладання методології наукових досліджень забезпечує високий рівень підготовки магістрантів, орієнтований на інтеграцію теоретичних знань з практичною діяльністю та розширення наукової комунікації у глобальному вимірі.

Азійський підхід до викладання методології наукових досліджень вирізняється високим рівнем структурованості та технологічної інтеграції, що забезпечує практичну орієнтацію та ефективність наукової підготовки магістрантів.

В університетах Японії, Південної Кореї та Сінгапуру значна увага приділяється жорсткій методологічній підготовці, яка включає глибоке навчання статистичним методам, математичному моделюванню та аналітичним підходам. Це створює ґрунтовну базу для проведення досліджень, орієнтованих на точність і структурованість.

Не менш важливим аспектом є технологічна інтеграція – активне використання штучного інтелекту, автоматизованих систем аналізу даних та цифрових платформ для обробки інформації. Сучасні технології дозволяють студентам працювати з великими масивами даних і моделювати складні економічні та соціальні процеси з високою точністю [9].

Особливістю азійського підходу є співпраця з промисловістю, коли дослідницькі проєкти часто фінансуються великими корпораціями, що забезпечує їхню практичну значущість. Такий формат взаємодії сприяє впровадженню дослідницьких розробок у реальний бізнес та економічну діяльність.

Наприклад, у Японії магістранти активно використовують роботизовані системи для збору та аналізу даних, що значно підвищує ефективність досліджень і дозволяє застосовувати новітні підходи до обробки інформації.

Таким чином, азійський досвід демонструє високий рівень синергії між академічною наукою, технологіями та реальним сектором економіки, що сприяє формуванню конкурентоспроможних дослідницьких компетенцій у студентів.

Таким чином, міжнародний досвід викладання методології наукових досліджень демонструє різноманітні підходи до підготовки магістрантів: європейська модель робить акцент на міждисциплінарності та практичній орієнтації, американська – на інноваціях та публікаційній активності, азійська – на технологічній інтеграції та структурованості навчального процесу.

Українські магістерські програми можуть запозичити найкращі практики цих систем, зокрема посилити цифровізацію дослідницької діяльності, інтегрувати міждисциплінарні методи та стимулювати публікаційну активність студентів. Такий підхід сприятиме підвищенню якості наукової підготовки магістрантів та їх конкурентоспроможності у міжнародному академічному просторі.

Висновки.

Проведене дослідження засвідчує, що викладання методології наукових досліджень у магістратурі відіграє ключову роль у формуванні дослідницьких компетентностей здобувачів другого рівня вищої освіти. Проаналізовано як теоретичні, так і практичні аспекти навчання, що дозволило визначити основні переваги та проблемні зони освітнього процесу.

Отже, удосконалення методологічної підготовки магістрантів потребує системного підходу, який передбачатиме баланс між теорією і практикою, інтеграцію сучасних технологій, зміцнення етичних засад наукової діяльності та розвиток міждисциплінарного середовища. Це, у свою чергу, сприятиме підвищенню якості наукових досліджень та конкурентоспроможності випускників на академічному й професійному рівнях.

Література:

- 1 Anderson, G., & Arsenault, N. (2005). *Fundamentals of Educational Research* (2nd ed.). Routledge.
- 2 Brew, A. (2006). *Research and Teaching: Beyond the Divide*. Palgrave Macmillan.
- 3 Bryman, A. (2016). *Social Research Methods* (5th ed.). Oxford University

Press.

4 Council of Graduate Schools (CGS, USA). (2018). Professional Development for Graduate Students.

5 Creswell, J. W. (2014). Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches (4th ed.). SAGE Publications.

6 European University Association (EUA). (2020). Doctoral Education in Europe Today: Approaches and Institutional Structures.

7 Fung, D. (2017). A Connected Curriculum for Higher Education. UCL Press.

8 Healey, M., & Jenkins, A. (2009). Developing Undergraduate Research and Inquiry. York: HE Academy.

9 OECD (2019). Artificial Intelligence in Education: Promises and Implications for Teaching and Learning. OECD Publishing.

10 OECD (2021). Digital Education Outlook 2021: Pushing the Frontiers with AI, Blockchain and Robots. OECD Publishing.

11 Анісімова, С. І. Академічна доброчесність: сутність, принципи, виклики. Вища школа. 2021. № 1. С. 22–28.

12 Базова методологія наукових досліджень: навч. посіб. / за ред. М. В. Поповича. К.: Либідь, 2021. 240 с.

13 Глущенко, Л. В. Інноваційні підходи до викладання методології наукових досліджень. Наукові записки. Серія: Педагогіка. 2022. Вип. 51. С. 45–50.

14 Мартинюк, І. А. Міждисциплінарний підхід у підготовці магістрів: сучасні тенденції. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 2022. № 3(24). С. 72–77.

15 Саврук, О. С. Методологія наукових досліджень: теорія і практика: монографія. К.: Київський нац. екон. ун-т, 2020. 198 с.

16 Шевченко, Л. С. Академічне письмо у вищій освіті: посібник для магістрантів. Харків: Право, 2020. 152 с.

References.

- 1 Anderson, G. and Arsenault, N. (2005) Fundamentals of Educational Research. 2nd edn. Routledge.
- 2 Brew, A. (2006) Research and Teaching: Beyond the Divide. Palgrave Macmillan.
- 3 Bryman, A. (2016) Social Research Methods. 5th edn. Oxford University Press.
- 4 Council of Graduate Schools (CGS, USA) (2018) Professional Development for Graduate Students.
- 5 Creswell, J.W. (2014) Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches. 4th edn. SAGE Publications.
- 6 European University Association (EUA) (2020) Doctoral Education in Europe Today: Approaches and Institutional Structures.
- 7 Fung, D. (2017) A Connected Curriculum for Higher Education. UCL Press.
- 8 Healey, M. and Jenkins, A. (2009) Developing Undergraduate Research and Inquiry. York: HE Academy.
- 9 OECD (2019) Artificial Intelligence in Education: Promises and Implications for Teaching and Learning. OECD Publishing.
- 10 OECD (2021) Digital Education Outlook 2021: Pushing the Frontiers with AI, Blockchain and Robots. OECD Publishing.
- 11 Анісімова, С. І. (2021) 'Академічна доброчесність: сутність, принципи, виклики', Вища школа, (1), pp. 22–28.
- 12 Базова методологія наукових досліджень (2021) Навчальний посібник. Edited by М. В. Попович. Київ: Либідь.
- 13 Глушенко, Л. В. (2022) 'Інноваційні підходи до викладання методології наукових досліджень', Наукові записки. Серія: Педагогіка, (51), pp. 45–50.
- 14 Мартинюк, І. А. (2022) 'Міждисциплінарний підхід у підготовці магістрів: сучасні тенденції', Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка, (3(24)), pp. 72–77.
- 15 Саврук, О. С. (2020) Методологія наукових досліджень: теорія і практика. Київ: Київський національний економічний університет.
- 16 Шевченко, Л. С. (2020) Академічне письмо у вищій освіті: посібник для магістрантів. Харків: Право.

Abstract. This article analyzes the current state of teaching research methodology in master's programs, identifying key challenges and prospects for improving the educational process. The study examines the main aspects of methodological training for graduate students, including the theoretical foundation, practical skills, academic writing, and interdisciplinary approaches. Particular attention is given to teaching challenges such as the dominance of theoretical content over practical application, insufficient digitalization in research training, fragmented interdisciplinary interaction, and low levels of academic integrity. Based on an analysis of international experience (Europe, the USA, Asia), recommendations for enhancing methodology instruction are proposed, including the integration of practical case studies, the use of modern digital technologies, the development of interdisciplinary methods, and strengthening academic integrity.

Keywords: Research methodology, master's programs, academic writing, interdisciplinary approach, digital technologies, publication activity, academic integrity, international experience.

Статтю надіслано 05.06.2025